

τα, τὸ δὲ Μαῦρον δὲν εἶναι κυρίως Χρῶμα, ἀλλὰ
μία ὑσέρησις, καὶ ἔλλειψις τῆ Φωτὸς· ὅσα Σώματα

τῶν ὑέλων, εἰσέρχεται μεταξὺ αὐτῶν, καὶ γε-
μιζώντας ὅλα τὰ διαστήματα, χηματίζει ἕνα
σρῶμα ὕδατος τόσου λεπτοῦ, ὅσου ἦτον καὶ τὸ
τῆ Ἀέρος πρότερον.

ια'. Ὅταν τὸ ὕδωρ ἐγγίσῃ αὐτὲς τῆς χρωματισ-
μένης κύκλης εἰς τὸ σρῶμα τῆ Ἀέρος, χαλᾷ
ἕνα μεγάλου μέρος ἀπὸ τὴν λάμπην τῶν Χρω-
μάτων, σμικρύνει τὸν ἀριθμὸν τῶν δακτυλιδί-
ων, καὶ περισυμμάζωνει τὴν περιφέρειαν τῶν ἰ-
δίων δακτυλιδίων σχεδὸν ὡς 7 πρὸς 8.

ιβ'. Αἱ μικραὶ φυσκαλίδες, ὅπῃ γίνονται εἰς τὸ
ὕδωρ τῆ σαπῶνις, δίδωσι τὸ ἴδιον φαινόμενον
τῶν χρωματισμένων δακτυλιδίων, τὰ ὁποῖα
πρὸς μὲν τὴν κρυφὴν ὅπερ ἡ φυσκαλὶς εἶναι
λεπτοτέρα, εἶναι ζωηρότερα καὶ λαμπρότερα,
πρὸς δὲ τὸ βάθος, ὅπερ τὸ ὕδωρ τρέχει κάτω,
καὶ παχύνει τὴν φυσκαλίδα, τὰ δακτυλίδια καὶ
τὰ χρώματα γίνονται βαθυμυδὸν ἀδυνατώτερα
καὶ σκοτεινότερα, ἕως ὅπῃ τέλος πάντων χά-
νονται τελείως.

ιγ'. Οἰόνωμαζόμενοι τῆς Ῥασσίας ὕελοι οἱ ὁποῖοι εἶναι
πολλὰ λεπτοὶ, φανερώουσιν ὁμοίως κεχρωματισ-
μένα δακτυλίδια, ἀλλ' ὅταν τῆς βρέξῃ τις μὲ
τὸ νερὸν, τὰ χρώματα γίνονται ἀσθενέστερα καὶ
σκοτεινότερα, μὲ ὅλον ὅπῃ δὲν ἀλλάττεισι τε-
λείως κατὰ τὰ εἶδητων.

ιδ'. Τὸ Φῶς ὅπῃ προσπίπτει εἰς ἐλαφρὰ σρῶματα
Ἀέρος, ὕδατος, ἢ Ἰέλε, ἀντανακλᾷται ἢ
διαπέμπεται κατὰ τὰς διαφορὰς Πυκνότητος